

Energimarknadsrapport olja, gas, kol

Läget på olje-, gas- och kolmarknaderna

Vecka 10–11, 2016

Samuel Cizuk
Shafagh Elhami
Rebecka Bergström
Alexander Meijer
Analysavdelningen

Kontakt: energimarknadsrapport-oljagaskol@energimyndigheten.se

Vill du prenumerera på våra energimarknadsrapporter? Anmäl dig här:
<http://www.energimyndigheten.se/om-oss/press/prenumerera/prenumerera-pa-ovrigt/>

Sammanfattning

Priserna gick både upp och ned under vecka 10, i vad som verkar vara en ambivalens på marknaden kring huruvida det omtalade avtalet om frysning av oljeproduktionen kommer bli av eller inte. Antalet riggar i USA fortsatte sjunka och nådde under vecka 10 det lägsta antalet i modern historia. Samtidigt kom rapporter om fortsatt rekordhög lager och ytterligare lagerökningar. Under vecka 11 sjönk priserna inledningsvis till följd av att Irans oljeminister Bijan Zanganeh sagt att Iran inte kommer att delta i ett avtal om produktionsfrysning innan landets produktion når 4 miljoner fat per dag.

I nyheter i korthet rapporterar vi om:

- Antalet aktiva amerikanska oljeriggar når rekordlåga nivåer
- Indien kan ta över Kinas roll som drivande för efterfrågetillväxten
- Nya borrhinar utanför Norge i bland annat Johan Sverdrup-fältet

Under vecka 11 låg priset på den nederländska gashubben TTF kvar på samma nivå som veckan innan, då det steg med 1 procent jämfört med vecka 9. Generellt speglas marknaden av stabila lager och varmare väder på ingång, vilket begränsar förväntade prisökningar. Under vecka 11 tog länderna i nordvästra Europa emot 0,76 miljoner kubikmeter mindre LNG jämfört med veckan innan. Uttagen från lagren på europeiska gashubbar under vecka 11 uppgick till 2,11 miljarder kubikmeter, vilket var ungefär 0,6 miljarder kubikmeter mindre än under vecka 10. De totala europeiska gaslagren uppgår nu till ungefär 29 miljarder kubikmeter, vilket är 16 procent högre jämfört med samma tidpunkt förra året.

I nyheter i korthet rapporterar vi om att:

- Arbetet med södra gaskorridoren fortskrider
- Kinesisk investeringsfond köper in sig i LNG-projektet på Jamal
- Ukraina stärker energisamarbetet med Turkiet och Iran

Terminkontraktet på API2 för kommande månad har de två senaste veckorna handlats på nivåer omkring 46–46,5 dollar per ton kol. Den befärade gruvstrejken i Colombia uteblev efter att parterna enats i början av vecka 11. Marknadsoro för en eventuell strejk hade innan dess givit stöd åt kolpriset under några veckor medan förhandlingarna pågick. USA:s största kolbolag Peabody Energy Corporation har utfärdat en konkursvarning till följd av svårigheter att betala sina skulder.

Priset på utsläppsrätter har legat om kring fem euro per ton koldioxid de senaste veckorna, vilket verkar vara den nivå där priset stabiliserat sig sedan prisfallet som inleddes vid årsskiftet. Handelsaktiviteten uppges ha avtagit då de aktörer som behöver köpa på sig utsläpp inför årets verifieringsomgång redan verkar ha gjort det. Under vecka 11 uppges handelsvolymen för årets decemberkontrakt varit hälften så stor som veckan innan.

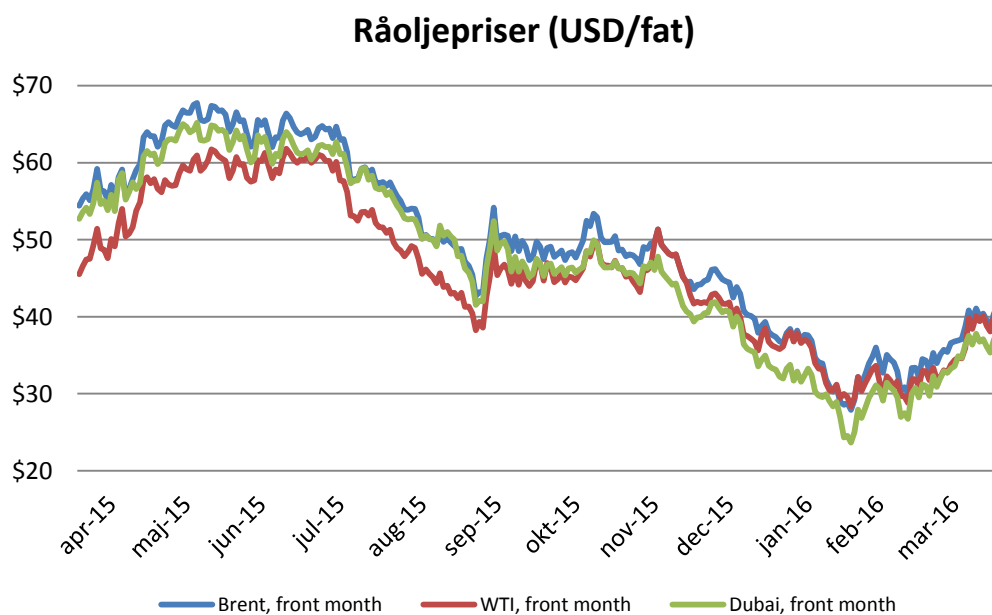
Innehåll

Oljemarknader	3
Nyheter i korthet: Olja	5
Naturgasmarknader	7
Nyheter i korthet: Naturgas	9
Kolmarknader	12
Utsläppsrätter	13

Oljemarknader

Priserna gick både upp och ned under vecka 10, i vad som verkar vara en ambivalens på marknaden kring huruvida det omtalade avtalet om frysning av oljeproduktionen kommer bli av eller inte. Under veckan bekräftade Nigerias oljeminister Emmanuel Kachiwu att ett möte i Moskva den 20 mars är beslutat för att ”finslipa gemensamma strategier” för att frysa produktionsnivåerna. Rysslands energiminister Alexander Novak uppgav dock till Reuters under samma vecka att inget datum ännu är satt för ett möte mellan oljeproducenter. Hittills har inget sådant möte ägt rum. Kuwaits tillförordnade oljeminister, Anas al-Saleh, meddelade att landet kommer att gå med i ett avtal om frysning av produktionsvolym endast om större oljeproducenter, inklusive Iran, också går med. Senare rapporterade Wall Street Journal att en tjänsteman från Kuwait sagt att ”det är bra om Iran är med, men om inte spelar det inte så stor roll”. Som det har rapporterats i tidigare marknadsrapporter är flera analytiker skeptiska till den faktiska effekten av avtalet mellan Ryssland, Qatar, Venezuela och Saudiarabien. Detta till trots fortsatte priserna uppåt.

Antalet riggar i USA fortsatte sjunka och nådde under vecka 10 det lägsta antalet i modern historia. Samtidigt kom rapporter om fortsatt rekordhöga lager och ytterligare lagerökningar.

Källa: Montel

Under vecka 11 sjönk priserna inledningsvis till följd av att Irans oljeminister Bijan Zanganeh sagt att Iran inte kommer att delta i ett avtal om produktionsfrysning innan landets produktion når 4 miljoner fat per dag. OPEC uppger att Iran producerade 3,1 miljoner fat olja per dag i februari. Priserna steg sedan något efter att Saudiarabien, Kuwait och Qatar indikerade att de kommer att begränsa oljeproduktionen även om inte Iran är med i avtalet. Qatars oljeminister sade att ett möte är schemalagt i Doha den 17 april med 15 representanter från OPEC och icke OPEC-producenter.

Statistik från EIA visade dels att den amerikanska produktionen sjunker, även om lagervolymer ökar. I slutet av veckan verkade marknaden mer förhoppningsfull om en minskad produktion, ett avtal om produktionsfrysning och minskande efterfrågan då priserna steg relativt kraftigt, trots ökande lagervolym. Ökningen stärktes också av en försvagad dollar.

Generellt kännetecknas marknaden av osäkerhet och rykten kring om och när ett möte kommer ske mellan OPEC och producentländerna utanför organisationen för att diskutera en frysning av produktionsnivåerna. Det är oklart vad som är beslutat och vilka som avser att vara med i avtalet samt vad det får för reell effekt. Det råder också en relativ samstämmighet bland analytiker kring att marknaden behöver fortsatt låga oljepriser för att marknaden ska kunna återbalanseras i fråga om utbud och efterfrågan under andra halvan av 2016. En ökning av oljepriserna nu väntas leda till en fördröjning av en återbalansering, med rådande marknadsförutsättningar.

Enligt IEA:s oljemarknadsrapport för mars nämner organisationen flera faktorer som givit stöd åt de högre priserna som förekommit under de senaste veckorna och som skulle kunna indikera att ett prisgolv är nått. De nämnda faktorerna är bland annat utbudsbrist i Irak, Nigeria och i Förenade Arabemiraten, tecken på att utbudet från producentländer utanför OPEC sjunker, ingen minskning av prognosen över efterfrågetillväxten och en nyligen försvagad dollar. Enligt rapporten minskade produktionen under februari från Irak, Nigeria och Förenade Arabemiraten med 350 000 fat per dag. IEA uppskattar att Irans produktion i februari ökade med 220 000 fat per dag. Vad gäller avtalet om produktionsfrysning menade IEA på att det är osannolikt att ett avtal, även om det kommer till skott, kommer att påverka balansen mellan utbud och efterfråga märkvärt under den första halvan av 2016.

IEA förväntar sig att amerikanskt utbud på råolja kommer minska med 530 000 fat per dag, och att den totala produktionen från länderna utanför OPEC kommer att minska med 750 000 fat per dag, vilket är högre än i februaris oljemarknadsrapport då prognosen var en minskning med 600 000 fat per dag.

IEA stämmer in med analysen att om priserna fortsätter uppåt kan efterfrågetillväxten komma att saktas ner. Organisationen bedömer att överskottet mellan utbud och efterfrågan för 2016 års ligger runt 1,9 miljoner fat per dag under det första kvartalet och 1,5 miljoner fat per dag under det andra kvartalet.

Nyheter i korthet: Olja

Antalet aktiva amerikanska oljeriggar når rekordlåga nivåer

Produktion: Det totala antalet aktiva oljeriggar i USA nådde under vecka 10 det lägsta antalet någonsin, enligt Baker Hughes som började ta in data i början av 1940-talet. Enligt Paul Hornsell, ansvarig för råvaruanalys hos Standard Chartered Bank, är det troligt att man skulle behöva gå så långt tillbaka som till 1860-talet för att stöta på en lägre borrhningsaktivitet än dagens. Antalet aktiva riggar uppgår nu till totalt 480 stycken, vilket kan jämföras med rekordantalet 4 530 som uppmättes av Baker Hughes i slutet av december 1981.

I EIA:s senaste rapport om borrhningsaktiviteten i USA prognosticeras en minskning av produktionen med 106 000 fat per dag i april från de största skifferoljeområdena, till en total produktion om 4,87 miljoner fat per dag. För första gången i EIA:s rapportering förutspås också en minskning i skifferformationen Permian, vars produktion beräknas minska med 4 000 fat per dag och sedan uppgå till 2,04 miljoner fat per dag. Skifferformationen Eagle Ford i Texas förväntas stå för en fortsatt stor minskning, som beräknas uppgå till 58 000 fat per dag och produktionen uppgår då till 1,18 miljoner fat per dag. Bakkens produktion förväntas minska med 28 000 fat per dag till 1,08 miljoner fat per dag, medan Nobrara förväntas minska med 15 000 fat per dag till 408 000 fat per dag.

Indien kan ta över Kinas roll som drivande för efterfrågetillväxten

Marknad/ekonomi: Under det senaste årtiondet har efterfrågetillväxten på olja från länderna utanför OPEC drivits främst av Kina, som har stått för mellan hälften och två tredjedelar av den totala globala tillväxten. Av olika anledningar har dock Kinas efterfrågetillväxt minskat något under de senaste åren och i skuggan av detta har Indien klivit fram som en mer tongivande aktör. Under 2015 var Indien den främsta drivkraften för oljefterfrågetillväxt utanför OPEC. Detta under ett år då den globala efterfrågetillväxten var den största sedan 2010 och uppgick till totalt 1,8 miljoner fat per dag. I en rapport från Oxford Institute of Energy Studies (OIES) argumenterar författarna Amrita Sen och Anupama Sen för att Indien kan vara på väg att ta över Kinas roll som den främsta motorn för efterfrågetillväxt på oljeprodukter.

Indiens oljebestånd har stigit snabbt under det senaste året, och nådde under 2015 en årlig efterfrågetillväxt om 0,3 miljoner fat per dag, vilket kan jämföras med en tidigare tillväxttakt om 0,1–0,15 miljoner fat per dag under det senaste årtiondet. Förväntningarna på en ökad oljefterfrågan speglar ett flertal underliggande faktorer som nu sker i Indien och som enligt författarna indikerar att Indiens ekonomi och oljefterfrågan kan vara på väg att ta fart på liknande sätt som skett i Kina. Författarna menar nämligen att Indiens oljefterfrågan uppvisar liknande trender som kunde ses i Kina för 10–15 år sedan, under landets

industrialiseringsboom. Efterfrågetillväxten på oljeprodukter, speciellt bensen, snabbt närmat sig de nivåer som kunde ses i Kina strax innan boomen. Analyser visar också att bilägandet i Indien nu är i nivå med de nivåer som Kina uppvisade för 10 år sedan. Indiens inkomst per capita mätt i köpkraftsparitet visar också att inkomstnivån nu har stigit över den tröskeln efter vilken motorisering snabbt brukar ske. Att Indien skulle kunna ta över Kinas roll som tillväxtmotor stärks av uppskattningen att Indiens BNP-tillväxt var högre än Kinas under 2015, och beräknas vara fortsatt hög under 2016 medan Kinas ekonomi tycks ha anpassat sig till en lägre ”normaltillväxt”.

Nedgången i oljepriset sedan sommaren 2014 har sannolikt stärkt Indiens efterfråga på olja, men borttagna subventioner och ökade skatter på oljeprodukter under samma period har gjort att den nedgång som har skett i oljepriset inte fullt ut nått slutkonsumenterna. Trots detta har efterfrågan alltså ökat markant. Det finns också flera politiska initiativ som rimligtvis kommer att ytterligare öka oljeefterfrågan. Den indiska regeringen har tillkännagett ett initiativ för att öka tillverkningssektorns del av BNP, från 15 procent under 2015 till 25 procent 2022. En sådan ökning skulle kunna addera åtminstone en tredjedel till Indiens nuvarande oljebehov, enligt en uppskattning i rapporten baserat på en relativt konservativ linjär utveckling av oljebehovet. Målet att addera 30 kilometer väg per dag väntas också öka oljebehovet, även om en växande miljö- och luftföroreningsproblematik kan begränsa tillväxten i efterfrågan för transporter.

Medan Kinas oljeefterfrågetillväxt har minskat till ungefär 0,3 miljoner fat per dag sedan 2013, från nivåer kring 0,5 miljoner fat per dag under de 10 åren innan 2013, verkar det alltså som om Indien inte har långt kvar för att nå samma nivå av oljeefterfrågetillväxt som Kina hade under sin industrialiseringsboom. Detta kan också få konsekvenser för Indiens status som en nettoexportör av oljeprodukter, vilket potentiellt sett kan komma att ändras.

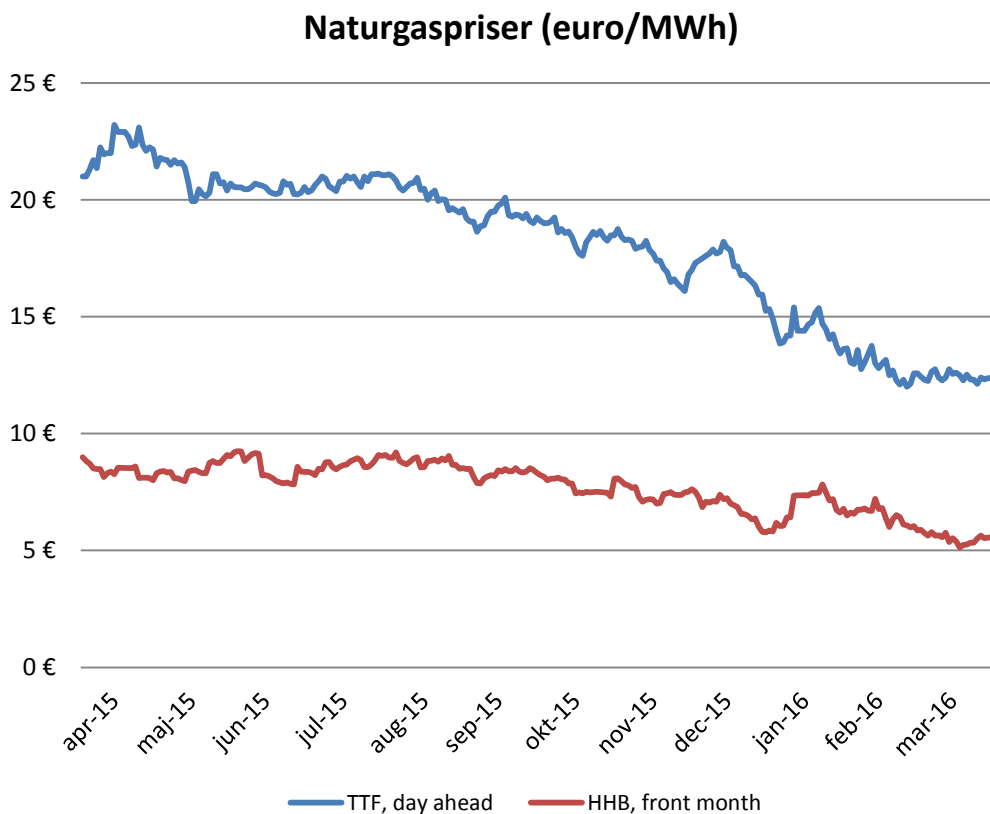
Nya borrhningar utanför Norge i bland annat Johan Sverdrup-fältet

Produktion: I början av mars påbörjades borrhning i offshore-fältet Johan Sverdrup i Nordsjön utanför Norge, enligt fältets operatör Statoil. Borrhningen är av den första av totalt 35 planerade borrhningar under fas 1. Ett kontrakt om 1,5 miljarder norska kronor för integrerade borrhningstjänster gick till Baker Hughes i juli 2015 och ett kontrakt om 4,35 miljarder norska kronor gick till Odfjell Drilling i juni 2015 för rigg- och borrhningstjänster. Totalt har kontrakt för mer än 50 miljarder norska kronor upphandlats i Johan Sverdrup-projektet. Oljefältet har uppskattade resurser till 1,7–3 miljarder fat oljeekvivalenter och vid maximal produktion skulle fältet kunna utgöra 25 procent av norsk petroleumproduktion, enligt Statoil. Produktionen i fas 1 beräknas uppgå till 315 000–380 000 fat per dag med en maximal produktion på 550 000–650 000 fat per dag. Parters i projektet är Statoil Lundin Norway, Petoro, Det norske oljeselskap och Maersk Oil.

Nyligen startade Eni SPA också sin produktion från Goliat-plattformen som ligger i en isfri del av Barents hav utanför Norge. Produktionen kom igång efter flera förseningar och budgetöverskridningar. Produktionen är beräknad att uppgå till 100 000 fat per dag, varav 65 000 fat tillhör Eni. Fältet beräknas totalt innehålla 180 miljoner fat olja.

Naturgasmarknader

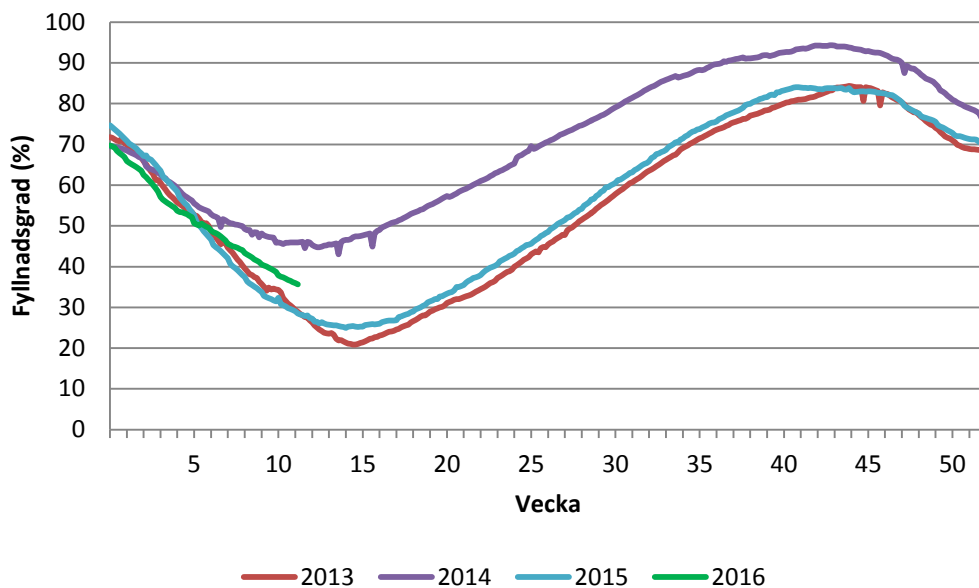
Under vecka 11 låg priset på den nederländska gashubben TTF kvar på samma nivå som veckan innan, då det steg med 1 procent jämfört med vecka 9. Detsamma gällde för brittiska NBP som också låg kvar på i stort sett samma nivå jämfört med veckan innan, då priset sjönk med 2 procent jämfört med veckan innan dess. Under veckan handlades gas på NBP till ett premium mot gas på TTF som uppgick till 0,67 euro per MWh, jämfört med 0,51 euro premium under vecka 10. Generellt speglas marknaden av stabila lager och varmare väder på ingång, vilket begränsar förväntade prisökningar.

Källa: Montel

Under vecka 11 tog länderna i nordvästra Europa emot 0,76 miljarder kubikmeter mindre LNG jämfört med veckan innan. Under vecka 10 minskade mottagna volymer med 0,3 miljarder kubikmeter jämfört med veckan innan och mindre än 0,21 miljarder kubikmeter jämfört med samma tidpunkt förra året. Totalt uppgår volymerna importerad LNG till västra Europa under mars månad hittills till 1,28 miljarder kubikmeter. Lagernivåerna av LNG minskade med 90 miljarder kubikmeter till 3,98 miljarder kubikmeter, vilket är 0,86 miljarder kubikmeter mindre än förra året.

Fyllnadsgrad i europeiska gaslager

Källa: GSE minus strategiska lagervolymer

Uttagen från lager på europeiska hubbar under vecka 11 uppgick till 2,11 miljarder kubikmeter, vilket var ungefär 0,6 miljarder kubikmeter mindre än under vecka 10. Uttaget var dock 0,64 miljarder kubikmeter högre jämfört med samma tidpunkt förra året. De totala europeiska gaslagren uppgår nu till ungefär 29 miljarder kubikmeter, vilket är 16 procent högre jämfört med samma tidpunkt förra året.

Ukraina tog ut ungefär 0,38 miljarder kubikmeter ur lager, vilket var ungefär 0,1 miljarder kubikmeter mer jämfört med veckan innan. Ukrainas lager uppgår nu till ungefär 9,05 miljarder kubikmeter, vilket är 1,3 miljarder kubikmeter högre än förra året.

Nyheter i korthet: Naturgas

Arbetet med den södra gaskorridoren fortskrider

Policy/infrastruktur/export: Den rådgivande nämnden för den södra gaskorridoren höll den 29 februari sitt andra möte i Baku. Bland annat deltog EU:s höga representant för utrikesfrågor och säkerhetspolitik Federica Mogherini, Energiunionens vice ordförande Maroš Šefčovič och Azerbajdzjans president Ilham Aliyev. Infrastrukturprojektet syftar till att transportera gas till EU från Shah Deniz-fältet utanför Azerbajdzjans kust i Kaspiska havet. På plats på mötet fanns även representanter från bland annat USA, Storbritannien, Turkiet, Grekland, Georgien och Albanien. Vid mötet undertecknade deltagarna en gemensam avsiktsförklaring om att de ger fullt stöd för den södra gaskorridoren och dess vidare expansion bortom EU:s gränser. Dock fick frånvaron av högt uppsatta ekonomiska representanter från den finansiella världen vissa analytiker att hävda att Bakumötet i första hand var ett politiskt och symboliskt möte.

Vid mötet presenterade BP:s regionala chef Gordon Birell en uppdatering av utvecklingsarbetet för projektet Shah Deniz II. Projektet uppgavs vara färdigt till två tredjedelar och fas två av Shah Deniz planeras vid uppstart kunna exportera 10 miljarder kubikmeter gas per år till Grekland, Albanien, Bulgarien och Italien från och med 2020.

Den södra gaskorridoren innefattar flera stora planerade rörledningsprojekt. Södra Kaukasus-ledningen (SCPX), som byggs under ledning av en BP, ska transportera gas från Sanachal-terminalen nära Baku till den turkisk-georgiska gränsen, där den kopplas samman med Trans Anatolian Pipeline (TANAP). Gasen transporterats sedan vidare 1850 kilometer genom Turkiet till grekiska gränsen där TANAP kopplas ihop med Trans-Adriatic-Pipeline (TAP) som transporterar gasen vidare genom Albanien och Adriatiska havet till Italien. Byggandet av den europeiska sektionen av den södra gaskorridoren är planerat att påbörjas i maj, medan TANAP redan är under konstruktion. TAP samägs av BP, azerbajdzjanska Socar, italienska Snam, belgiska Fluxys, spanska Enagas och schweiziska Axpo.

Efter mötet har en delegation från Azerbajdzjan givit sig ut för att träffa potentiella investerare till landets del av den södra gaskorridoren. Mötesturnén inleddes i London den 9 mars och fortsatte till New York, Los Angeles, San Fransisco och avslutades i Boston den 16 mars. Målet var att samla ihop investeringar om totalt en miljard dollar för att kunna finansiera Azerbajdzjans andel i Södra Gaskorridoren. Landet står inför stora ekonomiska utmaningar efter oljeprisrasen som har lett till budgetunderskott, halverande av landets valutavärde och förluster av den utländska valutareserven. Regeringstalespersoner i Azerbajdzjan säger sig dock vara hoppfulla om att de statliga oljefonderna kommer att räcka till att stödja ekonomin samt utvinningen av andra faser av Shah Deniz-fältet som behövs för förverkligandet av södra gaskorridoren.

Kinesisk investeringsfond köper in sig i LNG-projektet på Jamal

Produktion/LNG: Rysslands största privatägda gasföretag Novatek uppgav den 15 mars att bolaget sålt en andel på 9,9 procent av det stora LNG-projektet som planeras på Jamalhalvön till den kinesiska investerings- och utvecklingsfonden Silk Road Fund. Köpesumman ska ha uppgått till motsvarande 1,087 miljarder euro. Ägarfördelningen för projektet efter affären blir att Novatek äger 50,1 procent, medan kinesiska China National Petroleum Corp och franska Total äger 20 procent vardera och den nytilkomna ägaren Silk Road Fund de sista 9,9 procenten. Jamal-projektet innefattar utvinning av de stora gasfyndigheter som finns på halvön, samt konstruktion av tre produktionslinjer för förvätskning av gasen till flytande form (LNG), med en årlig produktionskapacitet på 5,5 miljoner ton LNG vardera. Målsättningen är att projektet ska kunna börja leverera LNG under 2017 och gasen uppges redan vara kontrakterad till köpare i Asien och Europa.

Parterna ska ha varit överrens om affären redan under slutet av förra året och i december tecknades även ett lån på motsvarande 730 miljoner euro som sträcker sig över 15 år som finansiering till projektet, vars totala kostnader räknas uppgå till omkring 30 miljarder euro. Projektet har följts av svårigheter med finansiering efter att sanktionerna som infördes mot Ryssland efter annekteringen av Krim begränsat tillgången till internationella kapitalmarknader. Projektägarna har tidigare övervägt kinesiska banklån, men avvaktat eftersom dessa varit relativt kostsamma. President Putin har dock vid tidigare tillfälle uttryckt sitt stöd för projektet och har talat om att skjuta till statsmedel för att se till att projektet går av stapeln. Nyhetsbyrån Reuters uppgav i januari att projektet lovats 150 miljarder rubel från den ryska statsfonden National Wellbeing Fund.

Ukraina stärker energisamarbetet med Turkiet och Iran

Politik: Ukraina har tagit nya steg mot att öka energisamarbetet med både Turkiet och Iran och har nyligen haft möten med respektive land där regeringsrepresentanter från Kiev åkte till Tehran och Ankara för att diskutera energi, politik och ekonomi.

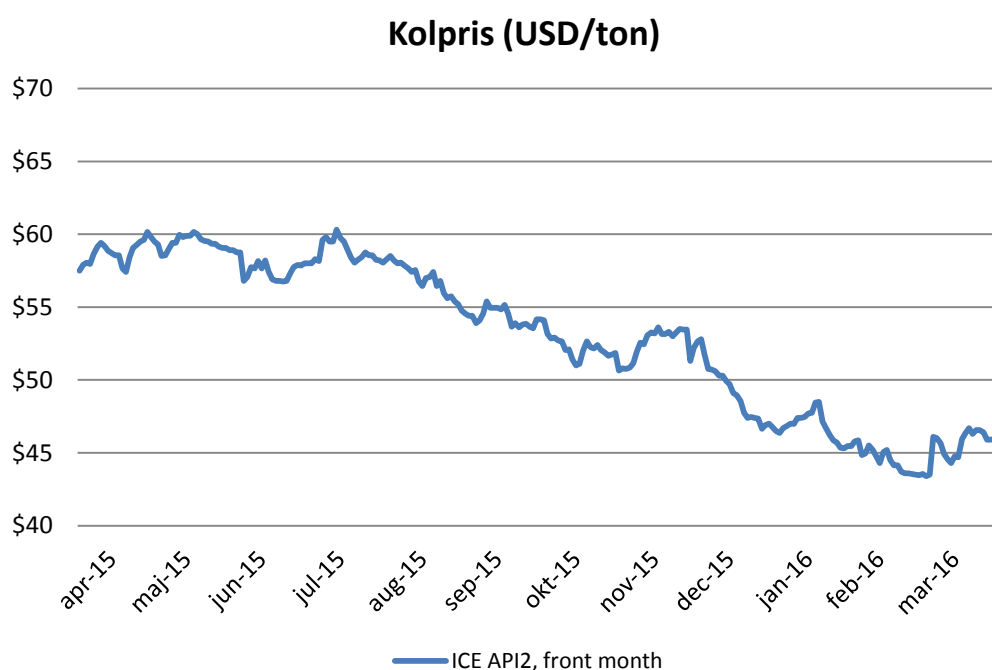
Den 7 mars träffade Ukrainas energiminister sin motsvarighet i Tehran där parterna diskuterade export och hur iransk gas skulle kunna levereras till Europa via Ukraina. Under sammankomsten *Fifth Tehran-Kiev Joint Economic Commission* undertecknades ett 28-sidigt dokument om hur länderna ska samarbeta inom bland annat olja och gas och jordbruk. Iran försöker hitta en öppning till den europeiska gasmarknaden och ser nu en möjlighet genom att transitera gasen till Europa via Ukraina. Parterna diskuterade även tillverkning av turbiner och gaskompressorer. Zanganeh underströk emellertid att ukrainska bolag behöver finansiera investeringarna med stöd från ukrainska banker. Det iranska uppströmssegmentet inom olje- och gasindustrin är i behov av investeringar på upp mot 130 miljarder dollar och är därmed också i behov av betydande ekonomiska resurser från utlandet.

Ankara och Kiev har också planer om att samarbeta inom gasområdet. Enligt turkisk media ska den turkiska presidenten Erdoğan och Ukrainas president Poroshenko ha träffats i Ankara för ett strategiskt möte, där en samarbetsförklaring ska ha undertecknats gällande att arbeta närmare tillsammans inom energi men också andra områden som utbildning och turism. Parterna ska ha diskuterat utsikterna för av leveranser av kaspisk och iransk gas till Europa via Ukraina, samt möjligheterna för Turkiet att få tillgång till Ukrainas gaslager. Turkiet har en årlig gaskonsumtion på omkring 45 miljarder kubikmeter, varav en betydande andel de senaste åren utgjorts av import av rysk gas via Blue Stream-ledningen under Svarta havet. Lagerkapaciteten i Turkiet uppgår till mindre än 3 miljarder kubikmeter gas, men skulle Turkiet få tillgång till ukrainska gaslager skulle det kunna möjliggöra att turkiska bolag kan lagra den gas som exporteras via Trans-Balkan-ledningen i Ukraina. I och med de stundande leveranserna från kaspiska havet via rörledningen Trans Anatolian Pipeline (TAP) som väntas ta fart runt 2018, planerar Turkiet ha gas lagrad i Ukraina för att potentiellt kunna återexportera den gasen till andra europeiska länder via Ukrainas gastransporteringsystem.

Turkiet och Ukraina har båda goda skäl till att stärka energisamarbetet med varandra då ländernas relationer med Ryssland har försämrats och båda har visat intresse av att minska importen av rysk gas. Ukraina har historiskt sett haft en komplicerad och ansträngd relation till ryska gasleverantörer med bland annat prisdispyter och tvister hos Stockholms Handelskammars Skiljedomsinstitut. Turkisk press har uppgett att även turkiska importörer av rysk gas kan komma att ta en prisdispyt med Gazprom till skiljedomstol. Detta då Gazprom har begärt ett högre pris för årets gasexporter till Turkiet och enligt turkisk media ska denna begäran ha inkommit två veckor efter att Turkiet sköt ner ett ryskt stridsplan i november. De turkiska bolagen anger att de hade en överenskommelse med Gazprom om en rabatt på de oljeindexerade priserna för 2015 som skulle ha gällt även under 2016. Turkiska gasimportörer uppger att Gazprom har minskat leveranser till Turkiet efter att bolagen vägrat betala ett högre pris. Uppgifterna är dock omstridda.

Kolmarknader

Den befarade gruvstrejken i Colombia uteblev efter att parterna enats i början av vecka 11. Marknadsoro för en eventuell strejk hade innan dess givit stöd åt kolpriset under några veckor medan förhandlingarna pågick. Det europeiska referenskolpriset API2 sjönk tillbaka något efter att beskedet om utebliven strejk kom, men prisfallet blev relativt odramatiskt eftersom kolpriset samtidigt fick stöd av både stigande priser på kol från Sydafrika och av stigande oljepriser. Terminkontraktet på API2 för kommande månad har de två senaste veckorna handlats på nivåer omkring 46–46,5 dollar per ton kol.

Källa: Montel

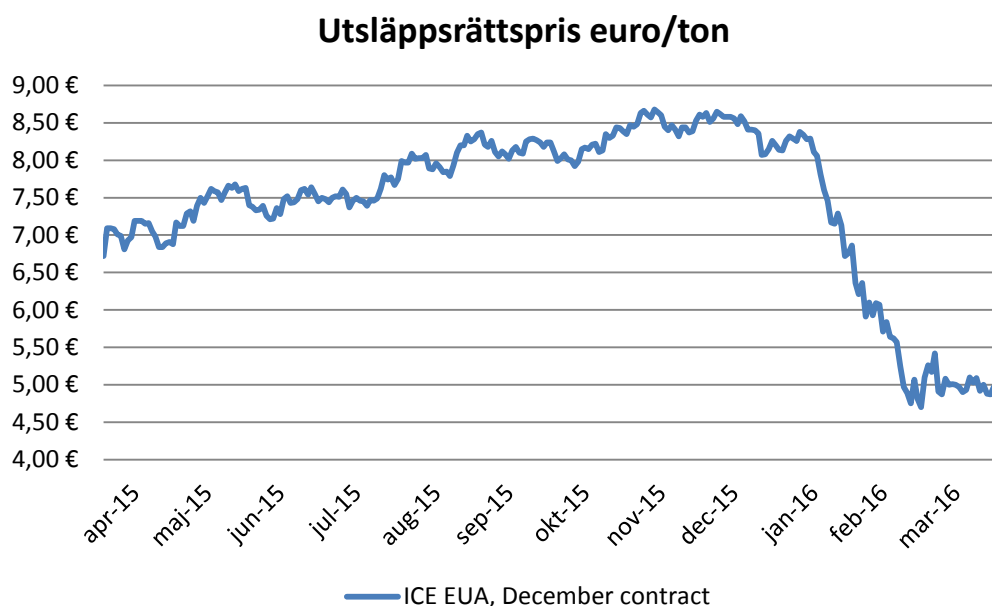
USA:s största kolbolag Peabody Energy Corporation har utfärdat en konkursvarning till följd av svårigheter att betala sina skulder. De låga priserna har drabbat flera av USA:s kolbolag hårt, särskilt som kol på den amerikanska marknaden konkurrerar med den billiga inhemska skiffergasen samt att amerikanska kolproducenter betalar sina produktionskostnader i dollar till skillnad från deras konkurrenter i andra länder som i de flesta fall får lägre produktionskostnader genom detta. Andra amerikanska koljättar som fått ekonomiska problem är Arch Coal, Alpha National Resources och Patriot Coal Corporation, som alla begärts i konkurs det senaste året.

Kinas kolimport under årets två första månader rapporteras ha varit tio procent lägre jämfört med samma period förra året, samtidigt som kollagren hos indiska kraftverk uppges ligga på mycket höga nivåer.

Utsläppsrätter

Priset på utsläppsrätter har legat om kring fem euro per ton koldioxid de senaste veckorna, vilket verkar vara den nivå där priset stabiliserat sig sedan prisfallet som inleddes vid årsskiftet. Handelsaktiviteten uppges ha avtagit då de aktörer som behöver köpa på sig utsläpp inför årets verifieringsomgång redan verkar ha gjort det. Under vecka 11 uppges handelsvolymen för årets decemberkontrakt varit hälften så stor som veckan innan.

Under vecka 11 rapporterade EU-kommissionen att 74 procent av 2016 års fria utsläppsrätter hade delats ut till industrin av medlemsländerna, vilket motsvarar 553 miljoner av totalt 751 miljoner utsläppsrätter.

Källa: Montel

Den brittiske EU-parlamentarikern Ian Duncan, som är miljöutskottets huvudförhandlare gällande reformer för EU ETS nästa handelsperiod, presenterade under vecka 11 en tidsplan för reformarbetet. I maj ska en rapport börja utformas, baseras på EU-kommissionens förslag om nästa handelsperiod som presenterades i juli förra året. Förslaget innefattade bland annat en snabbare minskningstakt av den totala utsläppsmängden i systemet, med 2,2 procent per år under handelsperioden 2021–2030 istället för nuvarande 1,74 procent, samt att antalet sektorer med gratis tilldelning skulle minska från 150 till omkring 50. Rapporten kommer sedan att förhandlas i EU:s olika institutioner under sommaren och hösten, varpå Duncan räknar med att den rapportversion som förhandlas fram kan antas slutligt av EU-parlamentet omkring februari 2017.